கணபதிதுணை.

கச்சிக்கலம்பகம்.

பூண்டி

அரங்கநாதமுதலியாரால்

இயற்றப்பட்டது.

சென்னை

திராவிடரத்நாகர அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1889.

கணபதி துணை.

கச்சிக்கலம்பகம்.

காப்பு.

நேரிசை வெண்பா

தங்கச் சிலையேடுந் தந்தவெழுத் தாணியுங்கொள்
துங்கக் கரிமுகத்துத் தூயவனென் - சங்கையொழித்
தேடெழுத் தாணி யெடுத்தறியே னிந்நூலைப்
பாடவளிப் பானற் பதம்.

நால்வர்துதி.

சிரியவிருத்தம்.

தரையின்மிசைத் தமிழ்பெருகச் சைவநெறி தழைப்பவவ
தரித்த சால்பின்
மறையுரைவா மொருநால்வர் பதமலரைச் சிரங்கொண்டு
மடத்தைப் போக்கிக்
குறைவறுநாற் றேற்றத்தி னுளதாய துயரகலக்
குறிப்ப னன்றோ
பிறைசுமந்த சடையாரென் பிழைசுமந்த கலம்பகத்தைப்
பெறச்செய வாரோ.

ஒருபோகு மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா.

இதுதரவு.

பூமேவு நான்முகனும் புயங்கவணை மாதவனு
மாமேவு நினைதுமுடி மலரடிகா ணுத்திறத்தை
ஆராயு மறிவினரேர் யம்பலக்கூத் தாட்டினையும்
வாரார்ந்த தனத்துமையாண் மகிழ்ந்துறையு மாட்டினையுங்
கழையிழைத்த வில்லானின் கண்ணினுறு கேட்டினையும்
பிழையிழைத்த முப்புரத்தார் பீடழிந்த பாட்டினையும்
அறமேய மால்விடையா யம்புதமா யம்பாகித்
திறமேய தேவியுமாய்ச் சேர்ந்தவருங் கூட்டினையும்

கச்சிக் கலம்பகம்.

கல்லடித்தார் சிலையடித்தார் கண்பறித்தார் முதலடியார்
தொல்லுலகில் பிறவாமே துயரறுத்த பீட்டினையும்
பாற்கடலி னமுதெழுமுன் பகைத்தெழுந்த வாலத்திற்
கேற்கவிட மமைத்தமரர்க் கின்புறச்செ யூட்டினையுங்
கிழக்குவடக் கறியாத கீழ்மையருஞ் சிறப்பெய்தி
வழக்குமிடப் புரியுணர்வு வாய்ப்பளித்த நீட்டினையு
மறிபவரா மனறியெம்போ லறிவற்ற சிறியவர்வீ
டுறுவகைமற் றில்லையென வுணர்ந்தெளிது காட்சிதரீஇ
மாகம்பத் தொடுமிறைஞ்சி வழிபாடு செயவுமையோ
டேகம்பத் தொருமாவி னினிதுவீற் றிருந்தருளவோய்!

ஈரடித்தாழிசைகள் - ௮

இடங்காவாய்ப் பட்டகளிற் றினனுயிரைப் புரந்தசெயல்
கடல்வீழ்த்த நாவரையன் கனமிதத்தற் கொப்பாமோ (௧)

கைக்கைக்குக் காண்டந்த காகுத்தன் பொறையினுநீ
வைகைக்கு மண்சுமந்த வண்மைமிகப் பெரிதன்றே (௨)

கம்பத்த னுயிர்மாயக் கடுஞ்சமர்செய் கைவலியென்
கம்பத்தன் சிலையெடுக்கத் தலைநெரித்த காலவலிக்கே (௩)

கொம்பனையாள் கல்லுருவிட் டின்னுருவங் கொண்டதினுஞ்
சம்பந்த னென்பைப்பெண் ணாக்கியது சாலுபுடைத்தே (௪)

அம்பொனுரு புணரிநீர் சுவறச்செ [illegible]
நம்பொன்றும் புரமூன்றை நகைத்தழித்த மேன்மையதே (௫)

எழுவிடையைத் தழுவிமண மெய்துமொரு செயலினுஞ்சீர்
மொழியனைய னமணாகரி முனிவொழித்த தற்புதமே (௬)

அண்டரிள மடவாரை யணைந்தவபி ராமமென்றே
பண்டிருடி மனைவியர்கள் பாடழிந்த வனப்பினுக்கே (௭)

பற்குனற்கு மாயன்சு பத்திரையைத் தந்தவகை
சற்குணற்குப் பரவைதருந் தண்ணளிக்கு நேராமோ (௮)

அராகம் - ௪

உரையிட வரியதொ ரனலுரு வொளிதர
வரைமக ளிடமுறு வகைபுரி யளியினை (௧)

நிழலிடு திருவடி நிலைபெறு கருணையை
வழிபடு மவர்பெற வருள்பர வெளியினை (௨)

பகலவ னனலவ னிறைமதி பரிவுறு
தகவமை யுளமிகு தமனிய வொளியினை (௩)

பழமறை யொலிகெழு பலதல மருள்பய
னழகுற வருளிவ ணமர்தரு களியினை (௪)

கச்சிக்கலம்பகம்.

பெயர்த்துமவந்த

ஈரடித்தாழிசைகள் - அ.

நறைபூத்த மலர்க்கொன்றை நளினத்தின் மாண்டதுவே
பிறைபூத்த செஞ்சடையாய் பிறங்குபுய மூற்றபினே (க)

பணியணிந்தாய் மற்றதைவிற் பற்றியிசைத் தாய்கயிறாத்
திணியவைத்தாய் மந்தரத்தே நஞ்சுணவுஞ் சிறப்பாமோ (உ)

மாலுலகங் காக்கநர மடங்கலுருக் கொளவம்மா
லாலுலகுக் கானதுய ரகற்றவலார் வேறுளரோ (ங)

மகிழிருந்தாய் மனையென்றே மாசுணமேற் றுயின்றானுக்
ககங்கனியச் சங்காழி யாண்டகைமுன் னருளியதே (ச)

கவுணியருக் கணிமுத்தங் காதலினீந் தருள்செயலக்
கவுணியருக் கணிமுத்தங் கனிந்திட்ட பரிசன்றே (ரு)

மதிக்கீற்று வேணியுற மலர்விழியு மதியான
விதிசாற்ற வறியேமுன் மேனியழ கியம்புவதே (சு)

மூலக்குறியும வளைக்குறியுங் கொண்டதற்பின் முதலவனே
இலக்குறியுங் குணமென்ன வெவ்வண்ண மியைந்திடுமே (எ)

மாவடிக்கீ ழுற்றாயுன் மலரடிக்கே மங்கலச்சொற்
பாவடுக்க நாவளிப்பாய பழமறைசொல் பரமேட்டி. (அ)

நாற்சீரீரடி யம்போதரங்கம் - உ.

கரந்தயங் கனன்மழு வேந்தி நெற்றியிற்
புரந்தெறு சுடர்க்கணும் பூண்ட மேன்மையை (க)

கூற்றினைக் குமைத்திடு கோலத் தாளினை
மாற்றினை யருண்ட மாடும் பான்மையை. (உ)

நாற்சீரோரடி யம்போதரங்கம் - ச.

ஈரேழ் புவனம் பரிந்து ணேற்றினை (க)
காரூர் சடையிற் கரக்கு மாற்றினை (உ)
பாரார் பெரியோர் பணியுஞ் சாற்றினை (ங)
தேரார் தெளிவறு செருக்கை மாற்றினை (ச)

முச்சீரோரடி யம்போதரங்கம் - அ

புரமெரி படநகை கொண்டனை (க)
புரிதவ மழிவகை கண்டனை (உ)
புரையறு தசைமிகை யுண்டனை (ங)
புணர்வுற வருமறை விண்டனை (ச)
மணிமிடற் றூர்தரு மிருளினை (ரு)
மலைவளர் காதலி மருளினை (சு)
மறையொளிர் தோமறு பொருளினை (எ)
மகிழொடு மாவம ரருளினை. (அ)

கச்சிக்கலம்பகம்.

இருசீரோரடி யம்போதரங்கம் - கசு

சடையுறு செல்வினை	(க)	அமுதருகு பாவினை	(கூ)
விடையுறு மெல்வினை	(உ)	அனலுறு கோவினை	(கo)
கலையளி சொல்வினை	(ங)	சிலையில வாவினை	(கக)
சிலைவலி வில்வினை	(ச)	தலைநதி மேவினை	(கஉ)
மலைவலி புல்வினை	(ரு)	மறைபடு நாவினை	(கங)
வழிபெறு மல்வினை	(சு)	உலகுணு மேவினை	(கச)
களமில கல்வினை	(எ)	கரிவளா காவினை	(கரு)
பரவெளி யில்வினை	(அ)	கதிதரு மாவினை.	(கசு)

தனிச்சொல் எனவாங

நேரிசையாசிரியச் சுரிதகம்.

காரண வகில காரண பூரண
நாரண னறியா நாயக வேயக
முத்தே யறததின் விததே முககட
சித்தே சததே யெததே வரும்பணி
அததா வனனு யளிகதொரு வைடபே
கத்தா வெனககூயக கணணீா ததும்ப
உளளநெக குருக வுரோமஞ சிலிாப்ப
விள்ளற கருநின் மேனமையைப புகழும
பாவலா தமககுப பழுவநு கூல
மேவலா வோரற வீறிய சீல
மாதுமை பஙகுறு மாணபுடைச சீரிய
தீதெமை யணுகாத திறமரு ளாரிய
நால்வ ரிசைததமிழ் நலனறி நாத
மாலவளை மஙகை மணாள நீத
கொன்றைத தொடையணி கோனே பசுபதி
குன்றைக் குழைதத கோதில குணநிதி
கல்லாப் புல்லேன் கனிவறு மனத்தேன
எல்லாப் பிழையு மியற்று மேழையாற்
சொல்லப் படுமோ சொலறகரு நின்புகழ்
புல்லப் படுமோ புரையறு நின்பதம்
உன்னப் படுமோ வுத்தம நின்னெழில
பன்னப் படுமோ பகவ நின்னருள்
பாடப படுமோ பண்ணவ நின்சீர்
தேடப் படுமோ சேவடி யென்னினும்
அல்லார் நஞ்சரா வக்கு மத்தமும
புல்லு முவப்புடன் புனைந்தெனக் கனிந்து
சிற்றறி வினனுளா செயயுளை
முற்று மயப்பாய் மூவாக் கையனே (க)

கச்சிக்கலம்பகம்.

நேரிசை வெண்பா.

ஐய முறுமனமே யண்ணறிருக் கச்சியரன்
செய்ய மலரடியைச் சிந்தித்தி - நையாமே
இன்மையறி யாவீகை யெச்சமறி யாவாயமை
புன்மையறி யாப்பொறையைப பூண் (௨)

கட்டளைக்கலித்துறை.

பூண்ட வரவ மதியை யுஞற்று புரந்தருளு
மாண்ட வரவம் புரிவார் செயலை யழித்துவகக்குந்
தாண்ட வரவ ரிணையடித் தாமரை தஞ்சமென
வேண்ட வரமளிப பாகசசி யன்பாகரு மெய்யரனே (௩)

புயவகுப்பு

இரட்டை ஆசிரியச்சந்தவிருத்தம்.

தனதனன தந்தனத தனதனன தந்தனத
தனதனன தந்தனத தனதான தந்தன

க அரணெரிய வந்தரத தமராதியா சிந்தவெற
பினையொருது ரும்பெனச சிலைகோலி விஞ்சின
அரவமரி கஙதுசெக கரினிலகு செஞசடைப
பனிமதிய நணபுறப புரியாம கிழ்ந்தன
அகிலபுவ னஙகளுக கமுதிடுசி ரந்தரிக
கிடமமாவ ரஙகொடுத தகலாத ணாந்தன
அழலுருவ மன்றுபெற ஒருருபுறவ மைந்தனுக
கொளிவடிவு தந்தருட் பொலிவானி மிர்ந்தன

உ கரடமத கும்பமத தககபட தந்தியைச
சமாபொருது வென்றுரித் ததளாடை கொண்டன
கடலமுதை யும்பருக குதவவெழில கந்தரத
திலகுகறை கொணடுதிக கிருநால ளந்தன
களபமணி யம்பிகைக் கனகதன மின்புறத
தழுவிவரு மஙகலச சுவடாலவி ளங்கின
கதிரமதிய மங்கிழுக் கணிஒளித யங்கிடக்
கடுவுடைய திண்சினத தரவாட நின்றன

௩ சரமழைபொ ழிந்தபற குனனருளபொ ருந்திடப
பகைவர்கெடு வன்படைக கொடையாலு வந்தன
சமரபுரி கந்தனைப புலவருய மண்டமாத
திறலவுணர் பங்கமுற் றிடுமாறு தந்தன
சதத்தளம லர்ந்தபொற் றவிசினிலி ருந்தவச
சதுமுகன்ம றங்கெடத் தலையோட ணிந்தன
சலமிசைது யின்றசக் கரதான லம்பெறத
தருமவிடை யம்புறப பரிவோடி ணங்கின

௪. இரவினவிர் திங்களிற் செழுமொளிபெ றுங்குழைக்
கவுரியிட மன்பினுற் றிடவாசை மிஞ்சின
இரணியனு ரந்தொலைத் தெழுநரம டங்கலைச
சரபவுரு வந்தரித் தமராடி வென்றன
இடபமிசை வந்துபொற பதநசைகொ ளனபருக்
குயர்பதவி தந்திசைப பருமோகை கொண்டன
இனிமைதரு கமபமுற றருளநக வெந்தைநித்
தியநிமல சுந்தரப் பரனாபு யஙகளே. (௪)

ஆசிரியவிருத்தம்.

புயஙகப பணியாா ட புணட புனித விடையாா புனையினமதி
தயஙகப் பணியாா சடையாளா தயையின் சாலை தனைநிகர்வாா
இயங்கப் பணியாா புரமெரித்த வீசா கசசி யிடையமாந்தார்
மயஙகப பணியா ரவர்திருத்தாள் வணஙகி ரிடும்பை வறறிடவே (௫)

அம்மானை கலித்தாழிசை.

வறறு வளககாஞ்சி வாழநதருளே காமபரனா
செறறா புரமெரித்த தியாகா ணமமானை
செறறா புரமெரித்த தியோ யாமாயிற்
கறறாக ளநதணராக கழறுவதே னமமானை
கழற லறுதொழிலசோ காரணத்தா லமமானை. (௬)

நேரிசைவெணபா

அம்மானைக கையமைததா னககானை யோடவைததான்
சும்மா விருநதுமதற் சுட்டெரிததான்—பெம்மான்
பதிக்கசசி மேய பரமன் பணிநது
துதிககத தருவன சுகம (௭)

கட்டளைககலித்துறை.

சுகந்தரு கசசிப பதிவாந தடியா துயாகளைவோா
நகந்தரு மெல்லியற காம விழியிரு நாழிநெல்லா
லுகந்தரு முபபத திரண்டற மோமபசசெ யுததமாபா
தகந்தரு துன்பொழிப பாாபணி வீரவா தாண்மலரே. (௮)

ஆசிரியவிருத்தம்

மலாகக்ஞ்சன் சிரமிழந்தான் கோப்புரக்க மலையெடுத்தான்
வன்றி யானன்
சிலைக்கரும்பா னுருவழிந்தான் சேணியங்கு மிருகதிருஞ்
சிதைநது நொந்த
கலக்கரிய பகைப்புரஙக ணீறுபட்ட கச்சியே
கம்ப மேன்மை
நிலைப்படவா யாமையினன் றேமனமே புகழந்தடைதி
நிமல வாழவே. (௯)

கச்சிக்கலம்பகம்.

வலைச்சியார்

இரட்டையாசிரியவிருத்தம்

வாளைக் கயலை நிகர்த்தவெங்கண
வலைச்சி யீரநும் வனப்பெவரான
மதிக்க வமையு மரன்கச்சி
வந்தீ ரளவா மயறந்தீர
தோளைத் தழுவிற் சுகம்பெறலா
மூட லொழிவீர் நீர்கருமிழி
சுழிதேம புளினந் தோனறிடுமால
துயர முறுவே னடைகிழங்கா
ஞாளைக கழியா திருலிதழி
னறவைப பருக நசசுறககொ
ஞனக் கருபபஞ சிலைவேளை
நாணச செயவேன மலங்குறேன
கோளைப போககற குறவைமட
வைபபா மகததைக குழைததெனமேற
கொள்வீ ரிரதத தெனகாலான
கொடிய பசழிக குடையேனே (௧௦)

கலிநிலைத்துறை

ஏனங் கொனறு ரோனக குருளைக ளிடாதீததரா
மானங் கொன்றை வலன்வைத் துமைமா னிடம்வைததார்
தானங் குறைவார் தானத் துறையா தமிழ்வலலார
கானத் துறவா கம்பத திடையே மகிழ்வாரோ (௧௧)

ஆசிரியசசந்தவிருத்தம்

மகிழார மாவாரா மணமேவ விழைவாய
மணியார மரவேயின் மலைபச்சை யுடையே
இகழ்ம மிசைபாடி நடமாடு மிடமா
மிகவாத தொழிலைய மிலவாழுவொா மலையின்
மகவாய வொருநீலி மறைவுற்ற சலததாள
வரமைந்த வொருமாகின் வழிநின்ற திருடன்
தகவீது தெரிகாத லொழிவாயென் னுரைகேள்
தமைமீதெந் நலமெய்தி மகிழ்வாய்மின் னரசே (௧௨)

விருத்தம். மடக்கு.

அரசுக விதையாரும் பரசுக விதையாரும்
அடையமை மாறாரும் புடையமை மாறாரும்
வரமா சடையாரு . . முரமா சடையாரும்
வயமா திரத்தாரும் . . புயமா திரத்தாரும்
கரமணி வடத்தாருங் . . சிரமணி வடத்தாரும்

களிமறைப் பரியாரு   மொளிமறைப் பரியாரும்
அரிப்பதி யாளுருங்   கிரிப்பதி யாளுரும்
அடியார் மாவாருங்   கடியார் மாவாரே   (௧௩)

இரட்டையாசிரியவிருத்தம்

மாதுமையாள் பனிமலையில் வளர்ந்தாளின் மதலையரிற் கயமு கத்தோன்
வரமுனிவன் வேண்டவட வரையேட்டிற பாரதப்போர் வரைந்தா னீபப்
போதலங்க லணிகுமரன் குன்றுதொறும பேருவகை பூப்ப மேவிப்
புனிதவிளை யாட்டயர்ந்தான் கச்சியமா புண்ணியநீ கயிலை மேரு
மாதிரத்தே வதிந்தனையென் கலலனைய மனத்தூடென் குடும்பத் தோடு
மருவவொரு தடையுமிலை மலைசிலையா விளைத்தனினக் கெளிதே யென்றன
கோதுடைய மனச்சிலையைக் குழைத்தன்பி னெகிழ்வித்த லைய முன்னாட்
குருகுயய வுபதேசங் கூறியநீ யெனக்குரைத்தாற குறைமட் டாமே. (௧௪)

கட்டளைக்கலித்துறை

மட்டிக்குட் டங்குங் கணுங்கா கஞ்ச மலரனைய
தட்டிக்குட் டங்கை முருகனத் தாகச்சிச சங்கரனே
வெட்டிக்குட் டம்பண மிட்டுவெப் பார்குணம் பெட்டுவினை
கட்டிக்குட் டனறுய ரெலலா மகன்றிடக் கண்டருளே   (௧௫)

வெண்பா

கண்டவளை மேவிக் கலந்துண்ட கள்வனெலி
கொண்டவளை நீக்கக்சிக் கோமானே—பண்டுனது
தாளை மருவுந் தகைமையிலா னுறறதேவன்
தோளை மருவுஞ் சுகம.   (௧௬)

தூது-கிளி

ஆசிரியவிருத்தம

சுகமே மறைமா வடிமே வியவென்
றுணைவற கெளியேன றுயரைப பகாவாய
மகமே ருசிலைக் குனிவா னலனென
மதனன் கழையே வையம் புகைக்குஞ்
சகமே ழயினரேன பெயர்கொள் ளெளியேன்
சரணு கதிசேர் தலைவேண டினனென்
றகமே குழையப் புரிவா யெனில்யா
னிழைதீ தகலத் தருவாய் சுகமே.   (௧௭)

கலிநிலைத்துறை.

தீதறு நூலுணா தெள்ளிய சிந்தையா மனமூடே
காதலின் வாழே காம்பரா முடியைக் காணவய
னேத முறக்கோ லெகின மெனப்போய் முடிகாணு
வேதனை பெற்றே வேதனை யுறறுள் வெளியானுள்.   (௧௮)

கச்சிக்கலம்பகம்.

ஆசிரியவிருத்தம்.

வெளிவீட் டாரைக் காட்டாரை
வியன்மா வாரைச் சேவாரை
ஒளிவிட் டோங்குங் கச்சியரை
யுயர்மா மறையி னுச்சியரைக
களியுற் றாடுங் கூத்தாரை
யகில மனைத்துங் காத்தாரை
அளியுற் றினிது புணாந்திடுதற
காங்கன் செயலொன் றிலமானே. (௧௯)

இரங்கல். ஆசிரியவிருத்தம.

மாமையை யடைந்தாய் வானக முற்றாய
மழைக்கணீ ருகுத்திடப் பெற்றாய
காமுற வணஞ்சேர் வில்வளை விட்டாய
கலைமதி யொளித்தலைப் பெட்டாய
நாமுற விடிக்க மின்னிடை யானாய்
நள்ளிரு ளம்பரம போனாய்
ஏமுறு மென்போற் கொண்டலே கச்சி
யீசனை விழைந்தனை சிறப்பே (௨0)

மடக்கு விருத்தம

சிறுகாலின மணமளவுந திருககாஞ்சி யுள்ளீா
சேயிழையாட ககலுமிடைத திருக்காஞ்சி யுள்ளீர்
மறியிலகு மழுவிடமாா .. மாசுணந்துன் புடையீா
மங்கையாணிந திடுமுததம . மாசுணநதுன் புடையீர்
வெறிதாசை கூடன்மணத துறவாலங் காட்டீா
விதிவிழைவு கணடவிடத துறவாலங காட்டீர்
அறிவேனுஞ செயலிட்டீ .. ரம்பரஙகா வணமே
அளிப்பீரங் கொனறைமல ரமபரங்கா வணமே (௨௧)

ஆசிரியவிருத்தம

காரானைத் தோலுரித்த கறுபபி னானைக
களிததுடல நீறணிந்த வெண்மை யானை
வாரானை யூர்ந்திலங்கு செம்மை யானை
வலத்தானை யிடப்பாகப் பச்சை யானை
நீரானைச் செஞ்சடையி னெற்றி யுற்ற
நெருப்பானைப் பொருப்பானைச் சகததி ரசரீாப்
பேரானைப் பெரியானைக் கமபத் தானைப
பெம்மானை யெம்மானைப் பேசு மாறே. (௨௨)

கலிவிருத்தம

மாறி யாடு மலரடி மாமறை
கூற வாடுங் குவலயத் தின்னறந்

தேற லாடுந் தெளிதமிழ்க் கச்சியின்
பூற வாடு முளமகிழ் பொங்கவே. (உ௩)

கைக்கிளை - மருட்பா.

பொங்கு மருணயனப் பூவி னிதழகுவிய
மிங்கு மலர்க் கோதை யிதழவாடு—மங்குறவம்
மாடக் கச்சியில் வாழுமெம் பெருமான்
குறையா வளக்கழுக குன்றி
னுறைவா ளிவளபூ வுதிதததா யவளே (உ௪)

மறம்-ஆசிரியவிருததம்.

தூதுவந்த தொழிலிலாத வாவழககை யறிதியோ
தொல்லைநந்த மரபினோரெகா டுநதாரகு வாரணம
பூதலத்தி னிலையெனகக லைவிளைழதத சிலையரோ
பொன்றிணிநத கொங்கைமானம கட்குறத்தி வள்ளிமுன்
போதகததை யேவியந்த மாதகததை யசசுறப
புரிந்தசெய்கை சாலுநுஙகு லமபுலபப டுத்திடச
சூதவாழக்கை யார்துடிபபி ளுகமவைதத வாண்மையார்
சொன்மறைகக வாயதாங்கொ ரேுறபுணாந்தி சைததரே. (உ௫)

கட்டளைககலித்துறை.

இசையா ரணத்தின முடியாா திருககசசி யீசரனபிற
பசையா ரணங்கொரு பஙகுடை யாரரி பஙகயத்தன
மிசையா ரணங்கொழித் தோருள மேவிய மெய்யருததி
கசையா ரணங்குறு நானவா நறபத நாடுவதே. (உ௬)

ஆசிரியவிருததம

நாடுந் தொண்டர் மகிழ்வெய்த நறுமா நீழ லமர்ந்தானைப
பாடும் பணியே பணியாகப் படைத்தேன் பழைய வினைதுடைத்தேன்
ஓடுந் துடியுங் கரத்தமைத்தோ னேகா ரத்தி லுட்பொருளைத
தேடுந் திறத்தோர்க் கறிவிததோன் றேவி யுமையாள் காதலனே. (உ௭)

ஒருபொருண்மேல்

மூன்றடுக்கிவந்தஆசிரியத்தாழிசை

௧. காதங் கமழுங் கடியாரு மாந்தருககீழ
நாத னருளாள னண்ணியசீர செல்வி
காதிற் பண்ணூருங் கவியின்ப மாணுமே
௨. பூவின் மணமார் புனிதநறு மாந்தருக்கீழ்ச்
சேவின் மிசைத்திகழுந் தேசனமை செல்வி
நாவின் னமுதூறு நற்சுவையை மாணுமே.

க. மணணிற சிறந்த வளமளிக்கு மாந்தருகேழ்
விண்ணிற் பொலிந்தான் விளங்கியுறு செவ்வி
கண்ணிணையாற் காணபரிய காட்சியினை மானுமே (உஎ)

வெளிவிருத்தம்.

மாக்கைக் குருகின் றழும்புற ருரு மாவாரோ
ஆக்கைக் கயிலை யமைத்திட் டாரு மாவாரோ
காகைக் கரியைக் கனிவித் தாரு மாவாரோ
போக்கைக் கணலைப பொலிவித் தாரு மாவாரோ (உக)

கலி - கட்டளைக்கலிப்பா

மாவி னீழல வதிந்தருள் வாரகச்சி
வாழு மின்ப மகிழவாய்க களியரோந்
தேவ ரனறு சிதைந்தவ ரோமது
வாவி சீதர னுணண மயஙகுறின
நாவ லாந்துமெய் பேசுவ ரினனறை
யுணட நன்மையா நறபனை தெங்குசேர்
காவி டைபபாடி யாடுவா மண்டரு
கணணி றைநத வமுதை யருநதவே. (௩0)

இதுவுமது ஆசிரியவிருததம்.

அரவிந்த மலரின்கட் குடியனய னமராசுரா பானத தாரோ
வரமுறுகா விரிநதிக்கட் குடியனே திருமருவு மார்பி னுனுங்
தரணியின்கட் குடியர்முனந் தவமுனிவா சித்தரும்விண் ணவாக டாமுங்
கரவடமேன் றிருககசசிக கண்ணுதலாா பனையின்கட் குடியர் தாமே. (௩

கட்டளைக்கலிபபா.

கட்ட துமபுமி தழிதடெ ரியலைக
கச்சி நாதா தருவ திலையெனிற
றுட்ட மன்மத னைங்கணை யாமணச
சூத முல்லைய சோகம ரவிநதங்
கெட்ட வுற்பல மஞ்செரி போல்வருவ
கிளிய னீர்மட நாணமச் சம்பயிாப ,
புட்ட யங்குயி னாந்தும வைக்கினா
யோவென் றேதிரச் செம்மழு வாளர்க்கே. (௩உ)

ஆசிரியவிருக்தம.

மழுவேந்து வலக்காத்தர் மழையேந்து சடைச்சிரத்தா வரன்பு ரத்தர்
விழுவாங்கு பூதரத்தர் வேளெரித்த மாவுரத்த ராத ரத்தர்
தொழுவாழு மாதிரத்தர் நடமாடு மெரிகரத்தர் துவ ரத்தா
குழையாடு செவியரத்தர் கச்சியுறை மாகத்தர் குணக்குன் றுரோ

கச்சிக்கலம்பகம்

சித்து - ஆசிரியவிருத்தம்.

குன்றைவளைத் தருள்கச்சிக் கோமானா சித்தருக்
கொண்ட நாள்யா
மென்றைக்குஞ் சிறப்பெய்த விசையுடன்
கறறவித்தை யிற்றென ஞமோ
மின்றைக்கு முடிவேந்தா விரும்பவொரு
தினத்திரும்பு தனைப்பொன் செயவேம
இன்றைக்குப பொனனளித்து நாளை வெள்ளி
யியற்றினும்பின் சனிய தாமே (௩௪)

இதுவுமது

சனியாகு மூழ்வலியாற சகலகலை யறியுணர்சசி
தகைபெ ருதால
தனியாகு மெங்களுத வியைப்பெற்றுச சாறறும்ப
ரடைந்தாா பொன்னில
கனியாரும் பொழிற்கசசிக் கண்ணுதலாா கைசசிலம்பைக
கனக மாக்கிப
பணியாருங் கடலவண்ணன மாாபிணைபபொன் னிருபபாகப
பணணி னேமே (௩௫)

கலிநிலைத்துறை.

இருப்புக்கு வெணபொன் பசுமபொன னகங்கொணட
விறைவாவெனை ஈ
கருப்புக் குழனறெய்கக வையா தருளகூாந்து
காபபாயகொலோ
பொருப்புக்கு வீழப் புவிககாடை பொஙகப
புரஞ்செறறசெந
நெருப்புக்கு வதனத திடநதநத வொருமா
நிழற்சோதியே. (௩௬)

நேரிசை வெண்பா

சோதிப் பரம்பொருள்வாழ தூயவிடந் தொணடர்நெஞ்சோ
வேதத் தனிமுடியோ வேள்விபுரி—மாதவர்வாழ்
தில்லையோ கம்பமோ சிக்கூட லோகயிலைத
தொல்லைப் பனிச்சிலையோ சொல் (௩௭)

இளவேனில். ஆசிரியசசந்தவிருத்தம்.

பனிக்கால மாகப்ப லமபூவி றைக்கும்
பருவத்த ருட்கசசி யிறையிஙகு வாரான்
குனித்தோலு கமபன்ற ணியபென்ன சொலவான
குன்றத்தி ருந்தானை மன்றத்து வைத்தே

கச்சிக்கலம்பகம்.

தனிப்பாக னென்னைப்ப ணக்கிக்க லந்த
சமயத்து ரைச்சத்தி யங்கூறி யாவை
இனிப்பாரு மொழியாள னிதுசெய்த லழகோ
வென்றேயு டன்கேட்ப னினியென்ன குணமே (௩௮)

மடக்கு. ஆசிரியவிருத்தம்

குணதிசைவெய் யோறகலரு மரவிந்தம பானலமே
குலைந்திடுந்தென் பொதியிலவரு மரவிந்தம பானலமே
கணமாய முததுயிாகளு நந்தனந்தங் கயலாமே
கச்சியிறை தணததலினவாா நந்தனந்தங் கயலாமே
அணஙகேற மதனமுளரி மூலையெய்திடு மாசுகமே
ஆசற்ற ரிதழ்பருக மூலையெய்திடு மாசுகமே
வணமணியின் பரஞசுமந்த வாழிதயங கருங்கலமே
வஞ்சருககென் னெஞ்சரங்க வாழிதயங கருங்கலமே (௩௯)

பாண். நேரிசையாசிரியப்பா

கலனபணி யுடைத்தோல கலமபலி யோடுகொண
டிலந்தொறு மிரந்து ணிறைதரு மொறற
மலைவளா காதலி மஙகள வலலி
சிலைவேட் களித்த சிறசுக மஙகளை
இழைவகிா நுணணிடை யேந்திழை பஙகன
பழைய களவன் பண்பினை யோாந்தேன்
பாணனே நின்னைப பணணிசை கூட்டி
வீணையிற பாடி விழைவை யூட்டித
தன்வயப் படுத்தத தநதிரங கற்பித
தென்வயிற செலுததுமிங்கித முணாந்தேன
பாடினை யின்புறப் பாடினை யின்புறக்
கூடிய கொறறவன குணமறி வாயோ
மலைபபெணந் தரியை மகிழ்வாய மணந்து
மலைபபெணைச சடையி லமைதத தேனுரை
பம்பை நதிக்கரைப பனிவரைக குமரி
யம்பிகை பூசனை யாற்றின ளவளை
யுள்ளங் கலங்க வோங்குநீ ரழைத்துக
கள்ளப் புணர்ச்சி கலந்து வடுப்பட்
டின்னமு மாறு தேய்ந்த தன்மை
யென்னவென் றுரைப்ப னிதுவலா தொருநாட
டாரு வனஞ்செலீஇத் தாபதப் பன்னியா
தெருமா லுற்றுப பருவா லெய்தக
கோவண நீத்துத திவணம பூத்தம
மின்னிடை யாருடன் விருப்புறப் பேசித்
துன்னிய தன்மை சொல்லுந் தகைத்தோ
வனிதையர் மயஙக வினைகொணாந் தன்று

மதுரையில் வந்த வசையே சாலுஞ்
சாலும் பாண சாலும் பாண
யாதுங் கேளேன் யானினி மயங்கேன்
போகென வுரைத்தும் போகா யந்தோ
அன்னை யறியா தணைந்தே னவனைப்
பின்னை யுற்றிடும் பிழை நினைந்திலன்
அகலுதி பாண வனையறி வாளேல்
தகரு நினசிரந் தமரும் வெகுளுவா
நெஞ்சி விட்ட நெருப்பின் வெப்பினை
வஞ்சக னறிய வழுத்துவை பாண
மறந்தே னன்னையை மன்னனைப் புணர்ந்து
சிறந்தன மென்றே திகைத்தே னித்துணை
பட்டது சாலும் பாணனே மடவாக
இட்டது தானே யியலும் பரமனை
வெறுத்தலும் வீணே விழைவு
பொறுத்தலு மிலனினிப் புரிவ னறநெறுணடே. (௪௦)

ஆசிரியவிருத்தம்

தொண்டாக குறவே யானுரைத
தூய மறைமா நிழலானை
அண்டாக கிறையா மடலானை
யகசு மெலும்பு மணிவானைக
கொண்டல் வண்ண னெண்கணனன்
கூற்ற கருஞ்சீர் கொண்டானைத்
கண்டத் துறையு மாறுகடற
கடுவுண் டானைத துதிப்பாமே. (௪௧)

தூது-மேகம். நேரிசை வெண்பா

கடுக்கைத் தொடைநயந்தேன் காதலுடை யாராயா
னடுக்கை யுறுமா நயந்தார்—கொடுக்கைக்கருச
செல்லே சிறந்தாய் திருக்கச்சி வாணர்பால்
வல்லே தொடையிரந்து வா. (௪௨)

கட்டளைக்கலித்துறை.

இரந்துயி ரோம்பிட வேழை மனங்கொதித் தின்னலுற
வுரந்தொலைக் தோயப் பலநோ யுடற்ற வுறுபசியால்
வருந்துபு மானமுந் தீரமு மங்கி மடிந்தொழிவீர்
திரந்தரு மேகம்ப வாணனை நீரொன்கொல் சேர்கிலிரோ. (௪௩)

தூது - நெஞ்சு. நேரிசைவெண்பா.

என்னெஞ்சு சிறுமினியா நில்லையென வெண்ணியதைத்
துன்னற் கருங்கச்சித் தூயவர்பா—லின்னலறப்

பூங்கொன்றைத் தாசிரக்கப் போதி யெனவிடுதேதேன்
நீங்கொன்றைச் சூழ்ந்திலா தேன் (சச)

கலிநிலைத்துறை

ஒன்று சூழின்வே ஞென்றுமூந் துறவுணா வுலேந்து
பின்றை யெய்திடும் பெறறியுத் துணர்கிலாப் பேயேன்
என்று நின்னரு ளிருங்கடல் குளிப்பதென் னரசே
மன்றி லாடிய குழகமா நீழல்வாழ் மணியே (சரு)

வஞ்சித்துறை

மாநீழ னலலா
ஆனேறு தொலலா
தேனேறு சொல்லா
வானேறு கல்லா (சசு)

ஆசிரியவிருத்தம்.

கலலாலின் கீழிருந்து கலைவிரிததுப புணாவளித்த
கள்வ ஞாக்குச
சொல்லாலா யிரமுகமன் கூறுவையக கச்சியாக்குச
சுகுண முணடேல
எல்லாடும் புயல்தழி விருமபுவையின றேலின்றே
விழையப பெற்ருள்
அல்லோடக் கணடவிட மாயும்வகை யறிவளென
வறைதி மாதே (சஎ)

நேரிசைசசிந்தியல வெண்பா

மாவுடையான் வெள்ளி மலேயுடையா னெணடிசையாந்
தூவுடையா ஞல்வேதச் சொல்லுடையான்—தாவிலறச
சேவுடையா னெங்கள்குலத தே (சஅ)

ஊசல். ஆசிரியவிருததம

தேவார முதலியவைந் துறுபபும வாழச
சிறந்தமறை யாகமங்கள் செழித்து வாழத
தாவாத சித்தாநத சைவம வாழச
சநதவனாச செநதமிழ்நூல தழைததது வாழ
நாவாரும் புகழககசசி நகரிற காம
நயனியொடு முறையிறைசீர் நன்கு பாடிப
பூவாரு மலாவழியீ ராடி ரூசல
புததமுத நிகாமொழியீ ராடி ரூசல். (சகூ)

மதங்கி. ஆசிரியவிருத்தம.

ஆடரவ மணாககசைதத வமலாதிருக கச்சிமறு காடி மைந்த
ருடுருவு பிணைவிழியோ டிணைவாளு மோசசிவரு மொரும தங்கீர்

காடவரு மிவைகளிலக்கம் யாதோதும் மொழியமுத கல்நீர் விண்ணோர்
பாடமையப் பயவாரி கடைந்தகரம் வருந்தியதென் பண்டு தானே. (௩௦)

இடைச்சியார் ஆசிரியவிருத்தம்.

பணமெலே கொண்டபெயோ தரததிகலே வென்றிடுமைம
படையா னுக்கு
மணபெயோ தரகிரியைக் காணிக்கை யிட்டீரால்
வள்ளல் கச்சிக
கண்டயங்கு மிடைச்சியீ ராடைநீக காதுருசி
காண்மி னென்பீர்
கொண்டவளே யுருக்காமே கொளவிணஙகோ தகியெண்ணீா
நயமோர் விறறே (௩௧)

தூது வண்டு

நேரிசை வெண்பா

ஓகாற செலினறுகா லுற்றனையென் பாாவளமை
ஆர்காஞ்சி மேய வமராதிரு—மாாபாருந்
தாராய கொன்றை தரசசேறி வணடே யான்
பேராத வின்பம பெற (௩௨)

ஆசிரியவிருததம

பெரியானைப பேரினப நிறைவீட் டானைப
பிறைமதியம் பிறஙகுசடா தரனை யாாகது
மரியானை யடலவுணா புரநீ றுகக
வழலூற்று நகையானை யரனை வேழ
வுரியானைத் திருககசசி யுடையான் றன்னை
யுன்னரிய குணநிதியை யொபபில வேதப
பரியானை யகநிறுவித துதிபபா ரன்றே
பவததுு வககைப பாறறுறுமா டவர்க ளாவா (௩௩)

வெறிவிலக்கு. ஆசிரியவிருததம

ஆடவரும் பெணமைவிரும் பபிராமாக கணவகுற ற
வறிவி லேனைச்
சாடவருஞ் சிறுகாலுந தழனமதியுஞ் சாகரத்தி
னொலியு நெஞசம
வாடவரு மலாககணையு மறிவீய விரிநதிடுமோ
வனசத தானுந்
தேடவரு மேகமபர் தாமத்தைக கொணர்வீரேற்
றேறு வேனே (௩௪)

கட்டளைககலிததுறை

தேறு மனத்தைத் திருபபித தெளிவுறச் செயதுபின்ன
ராறுத மூம்மை மலப்பிணி நீங்கநல் லாற்றினுய்ப்பா

கச்சிக்கலம்பகம்.

மாறா வளக்கச்சி மாநிழ லாரு மணன்றனக்குப்
பாறா வரவ மணிந்தவர் பேரருள் பாடுதுமே (௫௫)

கட்டளைக் கலிப்பா

பாடு பட்டும் பயனறு கச்சிவாழ்
பண்ண வனடிப் பத்தியில் பாவிகாள்
கூடு விட்டுயிர் போம்பொழு தொன்றையுங்
கொண்டு போதலி லாமையை யுன்னிலீர்
வீடு கட்டுவீர் வெள்ளிபொன் னீட்டுவீர்
வேண்டு நன்மணி யாடையும் பூணுவீர்
ஏடு கட்டிய பாறயி ருண்ணுவீ
ரெப்ப டிப்பெறு வீர்பொற்ப தத்தையே (௫௬)

கட்டளைக் கலித்துறை

பதஞ்சோத்துப் பாடியெனப் பாசத் தொடாப்பட்டுப் பாவையரிங்
கிதஞ்சோத்துக் கொஞ்ச மயங்கி யிடர்ப்பட் டிரங்குவனங்
கதஞ்சோத் தனைக்கசைத் தாயகச்சி வாண கடையனெந்த
விதஞ்சோத் தினைப்பதந் தாயனை யாயகத் தி வேறிலையே (௫௭)

கலிவிருத்தம்

அனைத்திடமு மொளிமருவ வமைந்ததொரு விழியே
மனத்துயரை மாய்க்கவருண மலர்ந்ததொரு விழியே
சினத்துலகைச் சிதைக்கவழல் சிறந்ததொரு விழியே
நினைத்துலகந் தொழுகச்சி நின்மலர்மூ விழியே (௫௮)

ஆசிரியவிருத்தம்

விழியால விழியுறு பிறழ்வால விதுங்கா நுதலா னுதலுறு
சிலையான்மென
மொழியான மொழியுறு சுவையான முழுநல முலையான்
முலையுறு பொலிவாறபல
வழியாற கணிகைய ருறவால வலிகெட வயாவே
னினிமருண மருவாமே
ஒழியா நலனுற வொருமா நிழலுடை யொளியார்
சடையவ ரருளவாரோ. (௫௯)

எநதவிருத்தம

சடைகரந்த வரவமிந்து பகைமைமாறு தகைமையார்
தாயையொத்த வன்பினார் தனையிறந்த வினபினார்
மடைதிறந்த கடலையொத்த மருளகற்று மருளினார்
மகிழ்சிறந்த முதலவர்தங்க மலைக்குழைத்தெ னனைமதன்

படைவருத்த நெஞ்சிருப்பு வஞ்சரோன் குழைத்திலா
பகரொணாத பண்பமாந்த பரமரினனு மருகுறு
திடைமறந்த தெனகொல்லோவெ னிளமைநன் னலம்பெறற்
கினபளித்த கச்சிமேவு பிணையிலாத போதரோ (௬0)

கட்டளைக்கலித்துறை

போதவித்த தேபுக லேயற வோராகரும் புந்தகையார்
தீதவித்த தேறகுநற செவ்விய னேபுலத்த தெவ்வடர
வேதவித்த தேமிக வேசறு வேறகு வளைந்தருணிங
காதவித்த தேனசுர ருனைக்கச்சி வாழ்ணபாக கணணியனே (௬௧)

நேரிசைவெண்பா

அணணியரா ஞரறவோாக கத்த ரலரிதழிக
கணணியாபூங கசசிநகாக கத்தரடி - மணணியமுத
தந்தமபற பந்தாந தனநந்த தனவிடையார
தொந்தஙகொ ளெனறன றுணை (௬௨)

ஆசிரிய விருத்தம்

துனனிமித்தங கணடெமஞ்சா தொரு துணையும பிணையாது
துணைந்து சென்று
பொனனிமித்தஞ சிலைகுமாந்து முறுவலித்துப புரமெரித்த
புணாதீ ரெந்தாய
எனனிமித்த மென்னகத்தே குடிபுகுந்தாய திருக்கச்சி
யிறைவா வேழை
தனனிமித்தந திருவுளளங கனிந்ததனறித தகுதிமைய்றெனை
றருககி னேறகே (௬௩)

ஆசிரிய விருத்தம்

தருக்குறு தெரிவையா செருக்கிலே
தளையிடு மவர்மொழி யுருக்கிலே
மருக்கம ழளகச சொருக்கிலே
மனமிவ ரிளமுலை நெருக்கிலே
பெருக்குறு விழைவமா தருக்கினேன்
பிசிதரு மிருக்கிற் பிறங்குவெள்
ளருக்கணி கச்சிப பதியினு
றிரஙகுறு மாறென் புகல்வனே (௬௪)

மடக்கு ஆசிரியவிருத்தம்.

கறறரு மாதின் பங்குடையார
கச்சிய லெஙகின பஙகுடையார
சிறறளை யுளஞறை வாயலவா
தென்வளி காதுறை வாயலவா

சுற்றமு டைந்து வருந்திடோ
தோற்றுமி டைந்து வருந்திடோ
பெற்றிடு முத்தம ருங்கழையே
பேசரி யானை மருங்கழையே (௬௫)

பனிக்காலம் ஆசிரியச் சந்தவிருத்தம்.

அழைக்கா மலுனுகா ரலாகூர மாயவே
னையோவெ னையாக்கு ளைப்பாரு மில்லை
கழைக்காம னெய்யும்ப ரந்தைக்க னொந்தேன்
கண்ணூரு ளிருந்தப்ப னிக்கால மோரார
குழைந்தார் பொழிற்கச்சி வாழண்ண லாணைக்
கும்பிட்ட ழைப்பீர்கு ழைப்பீர்ம னந்தைப்
பிழைத்தேன லேனென்று பிச்சாக்கி யம்பீர்
பெண்பேதை யுய்யுந்தி றம்பாங்கி மாரே (௬௬)

மடக்கு ஆசிரியவிருத்தம்

மாதனையிற் றருந்துறும்பூ விரைவிடுக்குங் காலம்
மதனசினந்து மங்கையரை விரைவிடுக்குங் காலம்
காதமணங் கமழ்சோலை பண்புணருங் காலம்
கனைவரிவண் கோதையர்தம் பண்புணருங் காலம்
சீதமுறு கழைக்கரும்பின் கண்டழைக்குங் காலம்
சிற்றிடையார் தந்தலைவர்க் கண்டழைக்குங் காலம்
கோதறுசங் கினம்பழனப் பங்கமுறுங் காலம்
குலவுகச்சி யார்பிரியப் பங்கமுறுங் காலம் (௬௭)

வஞ்சிவிருத்தம்

உழுசீர்க் கச்சி யுத்தமரான
துறவுங் கொள்ளேன் றூய்மையிலேன்
அறமும் புரியே னமைவில்லேன்
பெறவுந் தகுமோ பேரின்பே (௬௮)

இன்னிசைவெண்பா.

இன்படைய வேண்டி னிகலறக - வன்பிறவித்
துன்பொழிய வேண்டினவந் துன்னறக - அன்புருவாம்
போதனருள் வேண்டுமென்றிற் பொய்யறக - சூதகலச்
சூதநிழ லானகழலைச் சூழ் (௬௯)

நேரிசை வெண்பா

சூழுந் தளையாய தொல்லைப் பிறவியினைப்
போழுங் கவியமாம் புத்தேளிர் — தாழுநலம்
பொன்று வளக்கச்சிப் பூங்கொன்றைக் கண்ணியார்தம்
இன்றுட் கிடுமெப்ச சில.

கச்சிக்கலம்பகம்.

கலிநிலைத்துறை

பசசைநி றபபைந தொடிவல மேவிய பசுபதியுள
நசசின ரொளிறினு மெசசமு ரூதரு ணனிகூரவான
கசசியு றைநதருள கணணுதன மறலிக கணடகனல்
அசசமு ரூதடி யவாமுன மநதத தனுருவனே (எக)

மடக்கு ஆசிரியவிருததம

அணஙகாறு தலையுளளா ரழுக ரொனமா
னணஙகாறு தலையுளளா ராறு ரநதோ
வணஙகூடு தலணலைபபற றுறறு மனறுள
வணஙகூடு தனலைபபற றறுதத லோரார
கணமபுரததைச சாமபருவந திழைததார கனனற
கணம புரததைச சாமபருவங குலைபப தினறோர
பணமொளிககும பணிதரிததார கசசி யீசா
பணமொளிககும பணிபரிததார பானமை யுறறே (எஉ)

கட்டளைக்கலிப்பா.

உறறுப பாரகசிலுன வாழககையென னையமே
யூருமவெட்ட வெளியுடைத் தோலுமே
பெறறுப பாரககு ளூறறுஞசுக மிலலையாற
பேதை நினனையெவர் பெறறிடப பறறினர
கறறுத் தோநத பெரியவர் வாழ்திருக
கசசி மாநகரக கததமவென ணததனே
பறறி லாருளம் பறறுறு பஙகயப
பாத னேபடப பாமபணி சாததனே (எங)

ஆசிரியவிருததம

படவரவ மரைககசைதத பரமா வாழும
பதிககசசி மேயவிளம பாவை கொஙகை
தடவரையே கரிககொம்பே சகோர மேமாந
தளிரமேனி சமனியததி றொளியே கணகள்
விடவடிவே யாசுகமே வேலே சேலே
மென்மருஙகுன முயறகோடே விழைநதே னெஞசகு
சுடவகைதோ புருவமதன சிலையே துணடஞ்
சுடாககுடையே சுந்தரிகந் கருவ மானே (எச)

நவம் கட்டளைக்கலித்துறை

மான்கொணட கணணியா மையலற் றேதவ வனமைமரீஇ
யூன்கொண்ட துனபை யொழிககத தலைபபடு முததமாகாள
வான்கொணட வுசசி வரைமுழை யுறறு மயாவதெவன்
கான்கொண்ட கொனறையா கசசியை யெயதிற கலியறுமே. (எரு)

கச்சிக்கலமபகம.

இரங்கல் ஆசிரியசசநதவிருததம

மெய்தவம்பு ைதக்குமுனள மரமொருபகழி தொட்டுவே
ளேழையஙக ணைந்துதேய வபபுமாரி பொழிகிருன
செய்தவமபு ரிநதிலாதெ ணுயயுமாறு முணடுகொல
திகழுமாட மதியுரிஞசு கசசிமேய செமமலார
கைதவஙக ணஙகியானமன மதனைவெனற காதையென
காதலுகைகி யினபளிக்க நோவரலல ோஉனை
வைதவமபு நோககியேனு மனமுவகக வநதிலா
மாதாநோவ வெயதுசெலவ மெனனவாககு மஙகையே

நேரிசை வெணபா

ஏனன பிழை செயதாலு மேழையே னுககிரஙகு
மனனுபுகழக கசசியுறை வளளமுனே - தனனுமயன
கமமாள னீசன கடையன பொதுவ னெனபோன
கைமமாறெனன செயவீருஞ் காலன

சம்பிரதம் ஆசிரிய விருததம

காறறைப பிடிததொரசிறு கரகததுள ளடுககி வுங
கனலைவா ஞெஙகவிடுவோம
சேறறைப் பிசைநதுசில தேவரையு மாககுவெஞ
சீதரனை மாவாககுவோம
ஆறறைச் செலுததியரி யேறறைப பேமமுனை
யாவலுடன வாரியுணபோம
நீரறைப புனைநதவா திருககசசி போனறநல
நோதாருஞ சததி யெமதே

ச [illegible] கவி [illegible]

சடடப படடவு ளமபெறற வாலயிடு
தஙகப பெறறகச சிபபதிச செலவனை
குடடப படட தலைவிதி யெனறலை
கொடுமை கூடொழுத திடடனனை மாதாவாா
கடடப படடத னமபிறை வாணுதல
கடுவ டஙகிய கணணியா பஙகுவோற
கிடடப படடபட் டினபமும வாயககுமோ
வீ ணேயரு [illegible] சவி [illegible] சனே

ஆசிரியவிருததம

அருணைப பதியி ல பூ லுருககொண
டமைநத சசசி யஙகனாமுன
பெருமைப புரதகதை யழிவெபபும
பிழைதத மதாகொல விழவெபபும

கச்சிக்கலம்பகம்.

கருமைய பகடூர் காலனைக்காய்
வெப்பும் தணியப் பழவடியார்
அருமைத் தமிழின் அமுதூறு
மழையைச் சொரிந்தார் தெரிந்தாரே (௮௰)

கொச்சகக்கலிப்பா

மழைகொண்ட வுச்சியினார் வளங்கொண்ட கச்சியினார்
உழைகொண்ட கரத்தொழிலு முமைகொண்ட விடத்தெழிலுங்
கழைகொண்ட மதனழியுங் கனல்கொண்ட நுதல்விழியும்
இழைகொண்ட வராசழகு மெமக்கினிய வமுதாமே (௮௧)

கொற்றியார் ஆசிரியவிருத்தம்

ஆமைமீன் கோலமுறு மங்கமரீஇ பாரவிடையா
லகடு மேவி
மாமையுரு வோடுவெள்ள சக்கரமேந் தித்திகழும்
மைகையாற் குலவுத்
தாமணையொப் பிணைந்து சரஞ்செய்துயா நீக்கியாந்
டந்து காப்பீர்
சோமனொவா ழிடந்தாகச்சி மறுகுலவு ஞளவு மனக்
கொற்றியாரோ (௮௨)

கொச்சகக்கலிப்பா

மணக்கோலஞ் செய்ய மதனனை முடுகினருன
கணக்கோலங் கொங்கைக் கிடவந்தீர் கட்செவிமால
குணக்கோன கச்சிக் குழகன் றிருவுலா
வணக்கோலங் காண வருவீர் மனமகிழ்ந்தே (௮௩)

கட்டளைக் கலித்துறை

மதுவிருந் தேயளி பாடுந் தொடைபுனை மன்னருமிங்
கெதுவிருந் தேனும் பெறுமின்ப மென்கச்சி யீசனைவான
புதுவிருந் தேபுண்ட ரீகன முராரி புரந்தரனெப்
பொதுவிருந் தேவல கொளும்பெரு மானெனப் போற்றுவனே. (௮௪)

இதுவுமது

போற்றப்பல பாவுணவு கேட்கச் செவியுண்டு பூப்பறித்துத்
தூற்றக் கரமுண்டு தாழச் சிரமுண்டு தோத்திரங்க
ளாற்றச்செந் நாவுண்டு தென்கச்சி வாணருண் டல்லலெல்லா
மாற்ற வருளுண்டு நெஞ்சே துயரெவன் மற்றெனக்கே (௮௫)

கொச்சகக்கலிப்பா.

எனக்கென் றுனதருளை யெண்ணுமிய லென்றுயர
முனக்கே தெரியுமக்கக் குற்ற துயரமெலா

கச்சிக் கலம்பகம்.

மனைகளே தெரியுமக லறியுங்கொ லனைசெயல
கனக்கேதந் தீர்த்தருள்பூங் கச்சிநகர் கண்ணுதலே (அசு

கட்டளைக் கலித்துறை

கணங்கொண்ட பாசத் தொடராறுத் துய்யுங் கருத்துடையீர்
மணங்கொண்ட தண்டலை சூழுந் திருக்கச்சி மாநகர்வாழ்
நிணங்கொண்ட சூற்படை நின்மலன் றாளை நிதந்தொழுவீர்
பணங்கொண்ட பாம்பின் விடங்கொண்ட கண்ணியர் பற்றஞ்சியே (அஎ)

மடக்கு கட்டளைக் கலிப்பா

பரவை யாலம் பருகிய வண்ணலவ்வ
பரவை யாலம் பயின்றொரு நாலவர்த
தெரிவை யங்கடி செய்யாப ரவையம்
தெரிவை யங்கடி யாக்கள செய்மரா
சிரமந் தாங்கினிச் செஞ்சடை யாரொண்டா
சிரமந் தாக்கு திருக்கச்சி நாதர்தீ
யரவ மாலை யழிந்தெனைக் காப்பரால்
அரவ மாலை யணிந்தருள் கத்தரே (அஅ

தழை ஆசிரிய விருத்தம்

கத்தனார் மகிழ்ந்த கச்சிவெற் புடையாய
காமனு மயங்குறு கவின்றா
அத்தநீ யளித்த மாந்தழை யரிவைக்
காருயி ரளித்தகா ரணத்தால்
சுத்தனு மனுமன சானகிச களித்த
துணையமை யாழியோ விந்தா
சித்தனை மடிந்த கவிக்குலம் பிழைப்பச்
செய்தசஞ் சீவியோ தானே (அகூ

கலிநிலைத்துறை

தானே தனனை நிகர்த்திடு காஞ்சித் தலமுடையான
தேனே யமுதே கனியின சுவையே தீந்தமிழே
கோனே யென்போர் குறைதீர்த் தெனறுங் குலவிலலா
வானே தருவான மாவெய் தியதென மாதவமே (கூ0

பிச்சியார். ஆசிரியவிருத்தம்

என்ன தவஞ் செய்தேனோ வுமைக்கம்பர் திருக்கச்சி
யிடையே காணத
துன்னவரு முடனீறுங் கலலாடை யொடுசெங்கைச
சூல முஞ்செம
பொன்னனைய திருமேனிப் பொலிவுமே யெனமயங்கப
புரியுங் கண்டா

கச்சிக்கலம்பகம்.

அன்னநடைக் கன்னமொழிப் பிச்சியீ ரணிமுறுவ
லதிக மன்றோ

ஆசிரியவிருத்தம்.

அதிக மனநெளி யேந்துயா புரிந்திடு மறக்கடை யாயுங்காற்
றுதிகொ ளேகம்ப வாணனார் தூயவ ரிதயவா லயத்தூடு
குதிகொ ளின்புரு வாயவா மாதொரு கூறுடைக் கோமானார்
நதிகொள் வேணியா நாடும்வா தமக்கமை நலத்தினைத் தெரிந்தாரோ (௮

உளர் நேரிசைவெண்பா

தெரிந்தார் மலர்த்தடத்தி னெண்ணீர் நிலைகோல
பரந்தாழுங் கச்சிப் பதியே—கரந்தாழ்வெண்
மாதங்கத் தானத்தன் பாரிசத்த னேட்டரிய
மாதங்கத் தானத்தன் வாழ்வு

[illegible]வெண்டுறை

வாழ்வளிக்குந் திருவிழியார் மறையங்கு மருமொழியார் வணங்கி னோர்க்
தாழ்வகற்று மலர்ப்பதத்தார் களைவகற்று மைம்பதத்தார் தண்ணந் திங்கட்
போழ்வதியும் புரிசடையார் புகழ்க்கச்சி மேய
ஆழ்கருணை மாகடலை யடிபணிமின் கண்டீர் (௯

இரட்டை ஆசிரியவிருத்தம்

கரத்தின் வளையுங் கழிவளையுங்
கனிந்த மொழியார் புனைவளையுங்
கலையு மணியு மேகலையுங்
கல்வி பயின்ற கலையறிவும்
புரத்தின் வனப்பு நூபுரமும்
புரைதீ ரகத்தின் வரபுரமும்
பொலன்றோ டணையும் பூவணையும்
புரியும் பணியும் பொற்பணியும்
வரத்தி னுதித்தா ளொழித்தாளும்
மடமா னுடல மொழித்காலும்
வளமா வடியீ ருமைச்சரண
மருவப் பெற்று ளாதலின்றே
சிரத்தி னலைமான் வைத்தீருஞ்
செந்தா மரைத்தாட் கீழேனுஞ்
சேருந் திறத்தை யறிவாளே
சிறியாண் மதனை வென்றிடவே.

இரங்கல் மடக்கு

எண்சீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

மதனைவென்றவா நஞ்சமார்ந்தவா வலியாமுண்டக மூள்ளியே
மகிழ்நாவக்கிலா மாலைதங்கிலா குயாவ கண்டக [illegible]

கச்சிக்கலம்பகம்.

கதமிகுந்தெழு மத்திரீத்துறைப் பெடைபிரிந்தில தம்புளே
   கவலைகூரவு ழுற்றிமேவுற நறைசொரிந்தில கம்புளே
மதியினெற்றரு முத்தமேயவர் தருவதென்றரு முத்தமே
   மணியுயிர்த்திரை சங்கமேயிர வொன்றுபற்பல சங்கமே
நிதிதருந்தவ வங்கமேயினி யடைவதுந்தவ வங்கமே
   நெடியனுந்தொழு கம்பமேயுறை நிமலர்தீர்ப்பர்கொல் கம்பமே.(கூ

மருட்பா.

கம்பத திருந்துதவுங் கண்மணியைச சிந்தித்து
நம்பத் திருந்துவீர் நானிலத்தீர் - வெம்பும்
பிணியு மூப்பும பீடழி பழியுந்
தணியா வறுமைத தாழவுந் தீரும்
திருவரு ணமக்குச சிவணத
தருவ னன்ஞேன் சற்குரு வாயே

இரங்கல் இரட்டையாசிரியவிருததம

குருகு நெகிழுந திறநவில்வாய்
   கழிசோ குருகே குருகழியக
கொங்கை திதலை பூப்பவுளம
   குலைந்தே யுடைய வுடைசோரப்
பருகும் பாலு மருந்தனமும்
   பகைககு மருந்தென் றறையனமே
பழுவ மனைய குழலபூவைத
   தரியா மையைசசொல பூவையே
அருகு பயின்ற கிளையேயென்
   கிளையால வநத துததனையு
மளந்த படியே யளந்தாலு
   மதுவே சாலு மளியினமே
முருகு விரிபூம பொழிற்கச்சி
   மூவா முதல்வ ரளியினமேன
முறையோ வளியேற களியாமை
   கேளீ ரிதனைக கேளீரோ

இரட்டை ஆசிரியவிருததம.

கேளோ டுறற கிளையொறுப்பீர்
   கேதமுறுவீர் கெடுமதியாற
கிளிவாய் வளைவின் மகளிர்பாற்
   கிட்டி மயங்கித் தியங்குவீர்
வாளா கழிப்பீர் வாழநாளை
   வசையே பெறுவீர் வலவினையீர்
வளமார் தருவா யுலகுயய

கச்சிக்கலம்பகம்.

தோளா மணியைப் பசும்பொன்னைத்
தூண்டா விளக்கைத் தொழுவார்தந்
துயரக் கடற்கோர் பெரும்புணையைத்
துருவக் கிடையா நவநிதியை
வேளா டலைமுனை நீர்த்தானை
வேழ வுரியைப் போர்த்தானை
வெள்ளம் பாய்ந்த சடையானை
வேண்டிப் புரிமின் றிருவடியே

ஆசிரியவிருத்தம்

தொண்டா சிரத்தின் முடிக்குமம்பூ
தொழுவா ரிதய நடிக்குமம்பூ
அண்டா முடியிற் றுலங்குமம்பூ
அருமா மறையி னிலங்குமம்பூ
பண்டை வினைப்பற் றழிக்குமம்பூ
பணிவா ரல்ல லொழிக்குமம்பூ
தெண்டண் டடமார் கச்சியில்வாழ்
திருவே கம்பர் பதப்பூவே

கச்சிக்கலம்பகம்

முற்றுப்பெற்றது.